

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

AKBABA

Plâjda mevsim sonu :
Dalga !

DEKORASYON

Mağazası için mevsim yoktur.

Heray en modern mallar gelmektedir

BEYOĞLU İSTİKLÂL CADDESİ

Ademi iktidara
ve
Belgevşekliğine
karşı
HORMOBİN
tabletleri

Her eczanede arayınız.

Posta kutusu (1255 Hormobin)

Galata, İstanbul

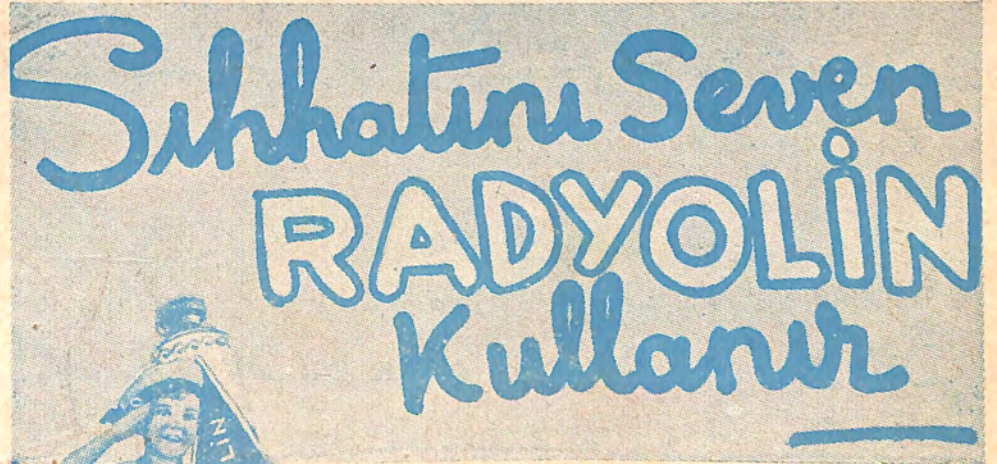
Diş Hekimi
Ferit Ramiz

Hergün öğleden sonra

Diş ve ÇENE RÖNTGENİ
Beyoğlu, Tünel, İstiklâl caddesi
Telefon: 43413

Sahibi ve Umumî Neşriyat Müdürü
Yusuf Ziya

KENAN Basımevi ve Kâğıt Fabrikası

Diş Doktoru diyor ki :

«İyi bir diş macununda, diş etlerine muzır tesirleri olmıyan antiseptik bir madde bulunmalı. Asıl temizleyici madde, mineleri sıyırmıyacak şekilde hazırlanmış olmalı. İçinde hamız olmadıktan başka ağızdaki hamızları da temizlemek üzere kalevi maddeler ihtiva etmeli ve nihayet koku ve lezzeti nefis olmalıdır.»

İşte RADYOLİN budur !
Sahah, öğle ve akşam yemeklerin-
den sonra

RADYOLİN kullanınız.

Perşembe

25 Ağustos

1938

No. 242

AKBABA

Müessisleri: Yusuf Ziya Ortac — Orhan Seyfi Orhon
Abone: Yıllığı 500, altı aylığı 250 kuruş. Ecnebi: Yıllığı 1000, altı aylığı 500 kuruş

Telefon:

22129

Sayısı:

10 Kr.

Yürüyener!..

Önümde bir pazar gününün bütün kalabalığı geçiyor: Kiminin ceketi omuzunda, kiminin sevgilisi kolunda, kiminin mendili elinde...

Dikkat ediyorum: Her muharririn bir üslubu olduğu gibi, herkesin de aynı bir yürüyüşü var: Meselâ, şu kolları sıvalı, göbeğini çalkaya çalkaya yürüyen adam eski meşihat memurlarından biri olacak; belki de bir vâizdi. Şimdi kalabalığa karışmış yürürken hâlâ o günleri hatırlatıyor. Tafralı bir yürüyüşle cemaati yanıp kürsüye çıktığı günleri... Şu başı havada, gözler ilerde, adımlarını kalçadan ırlatarak yürüyen bir müteakit asker olacak. İskeleye doğru akan insan seli içinde kendini bir resmi geçitte sanıyor.

Şu, çantası koltuğunda, başı yerde, kısa adımlarla hızlı hızlı yürüyen mulaka bir komisyonucudur. Bir ticarethane kapısından içeri girer gibi yürüyor.

Şu, iki yana sallanarak ağıraksak, fıstıklı makam yürüyen eski bir kibar düşkündür; belli ki zengin ahabaplarından birini ziyaretten geliyor; belki de bu yürüyüşle vapuru kaçırarak!

Şu yan gözlerle etrafını süzerek giden adam, bir politikacıdır: Kâh şapkasını çıkarıp selâmı çıkarıyor, kâh görmezliğe gelip yan çiziyor.

Şu, toz toprak içinde, şakaklarından terler aka aka, 20 metre ilerde giden bir kadının iskarpinlerine dalmış yürüyen, genç şairlerimizden biri olacaktır.

Şu ikide bir saçlarını tanyarak, önüne ardına bakarak, zikzaklar yaparak, dans eder gibi yürüyen ya bir berber çırağıdır ve yahut da bir garson.

Şu ceketi omuzunda koşarak giden, Galatasaraydan değilse İstanbulsporundan olacak.

Şu iskarpinlerinin burnu havada, topuklarına basarak badi badi yürüyen bir müteakit memurdur.

Ya, şu geniş adımlarla göğsünü gere gere yürüyen adam kim? Ne kadar emniyetle yere basıyor. Sokakta gider gibi değil, adeta yeni yaptırdığı köşkün bahçesinde yürür gibi?!

Acaba:

— Filân!...

Mı? Yoksa:

— Falan!...

Mı? Ve yahut da:

— Filânca!...

Mı? Evet, şairin hakkı var; çok doğru söylemiş:

«Her kesin bir revîşi, her revîşin bir kesi var!»

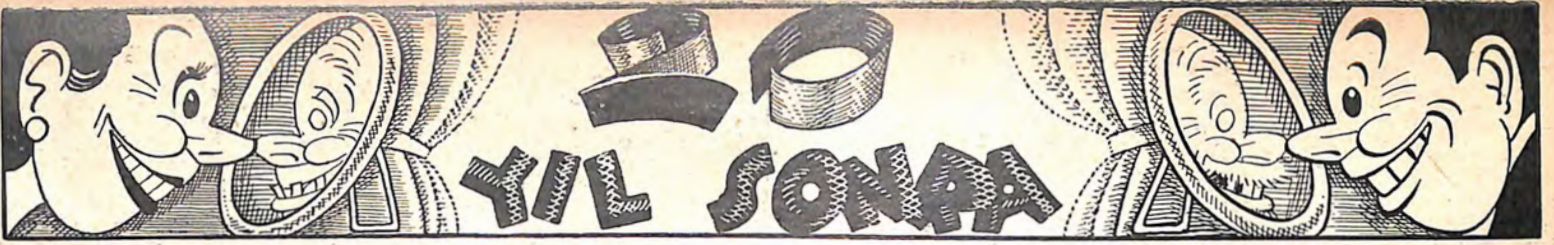
Orhan Seyfi Orhon

Gazetelerden: Rus - Japon çarpışmasında 6.500 Japon, 2.400 Rus öldü!

— Allah esirgedi de Rusya ile Japonya birbirlerine ilânı harb etmediler...

— Ay, sen demek muharebeden değil, ilânından korkuyorsun!

Yemekten evvel herkesin önüne ordövr olarak birer tabak piyaz getirildi. Ali Naci, piyazın kıymetinden bahsederek dedi ki:

— Piyaz, hem müştehi, hem mukavvî, hem de hâzımdır. Piyazın müştehi olduğunu izaha hacet yok, sanırım. Hiç kimse tasavvur edemem ki piyaz iştahını arttırmassın. Dünya nimetlerine en çok doymuş olan bir adamın bile, usta bir elden çıkmış piyaz karşısında derhal ağzı sulanmıya başlar.

Davetlilerden eski defterdar Bay Kâzım itiraz etti:

— Aman, birader, şu mubareğin nesini methediyorsun. Bir defa fasulye insanı şişmanlandırır. Meselâ bana hiç yaramaz!

Ali Naci tatlı dil, güler yüzle cevap verdi:

— A iki gözü, onu şişmanlarla yaşlılar düşünsün. Senin gibi tığ gibi delikanlı bundan korkar mı? Olsa olsa piyaz seni balık etinde yapabilir. Bunun da boyuna bosuna ne kadar yakışacağına şüphe yok.

Bay Kâzım:

— Sözümü geri alıyorum, hakkın var!

Dedi. Davetlilerin arasından Tahir Nadi:

— Fakat hezret, piyazın içinde sirke vardır. Mide bozar!

Diye itiraz etti. Ali Naci hemen cevap verdi:

— Doğrudur, üstad ama, o yaşlılar için! Sizin gibi bir genç üstada bunun ne zararı dokunur? Bilâks, tab'ınıza celâdet, ilhamınıza ciyadet, çehrenize halâvet verir. Sorarım size o âteşin hicviyelerinizle, o harikulâde methiyelerinizi başka türlü yazmaya imkân var mıdır?

Tahir Nadi:

— Hakkın var hezret, itirazımdan vaz geçtim!

Dedi. Davetlilerden şık bir bayan söze karıştı:

— Hepisini bir tarafa bırakın efendim, fakat piyazın içinde soğan vardır, maazallah insanın ağzı soğan kokar.

Dedi.

Ali Naci bayana döndü; büyük bir nezaketle:

— Aman efendim, o esasen ağzı kokanlar için. Filhakika soğan fena kokar ama, bunun için insanın ağzında bir kusur olmak lâzım. Meselâ, dişlerinde (pivre) olmalı, yahut iğreti dişler bulunmalı. Çürük olmalı. Sizin gibi böyle terütaze bir ağzı ve inci gibi dişleri olanlar için bu düşünülecek şey mi?

Genç bayan kırtarak yerine oturdu:

— Affedersiniz, sözümü geri alıyorum. Hakkınız varmış!

Dedi. Bu sefer de İzzet Melih itiraz etti:

— Hepsi doğru, fakat piyaz bençe bir kibar sofrasına konacak ordövr'lerden değildir. Bayağıdır.

Dedi. Ali Naci, İzzet Melih'e döndü:

— Hakkınız var, fakat bunu sonradan görmeler düşünsün. Onlar monde girmek için yanlış bir hareket yapmaktan daima korkarlar. Fakat hakiki monden bir adam bunu hiç düşünmez. O, bilâkis klâsik şeylerin arasına böyle sürprizler karıştırır. Zatiâliniz, kim bilir

kaç defa İngiliz sarayına girmişsiniz, lordların davetini kabul etmişsinizdir. Orada böyle ne sürpriz vardır. Bunlar davetlilerin en büyük zevkini teşkil ederler. Sizin bulunduğunuz bir sofrada buna riayet etmeği düşünmek lâzım değil mi?

Dedi. İzzet Melih:

— Sözümü geri alıyorum. Haklısınız!

Diye cevap verdi. Yahya Kemal:

— Piyaz bizim milli yemeklerimizden değildir. Arnavut yemeğidir. Onun için piyazdan hoşlanmam!

Dedi. Ali Naci:

— Aman, üstadım, ne diyorsun, asıl piyaz bizim milli yemeklerimizdendir. Rumeliden, eski fatihler diyarından gelmiştir. Arnavut yemeği denmesine sebep Üsküplü Türk aşçıların piyaz pişirmesinden bir. Bazı cahil insanlar Üsküplülere, Nişlilere Arnavut sanırlar. Onların sizin gibi akıncı Türklerin kahraman çocukları olduğunu bilmezler.

Dedi. Yahya Kemal:

— Hakkın var Naci, sözümü geri aldım.

Dedi. Ali Naci:

— Zannederim ki, piyazın iştihâ verici bir şey olduğu anlaşıldı. Bütün misafirlerimi piyazı alkışlamaya davet ediyorum!

Dedi. Bir alkış tufanı koptu. Piyazdan bir lokma alan şişman bir zata, yanındaki dönerek:

— Aman, efendim, ne kadar gençleşmiş, ne kadar zayıflamış, tığ gibi olmuşsunuz maşallah!

Diyor, tekrar bir alkış tufanı kopuyordu. Takma dişli bir ihtiyar bayana, yanındaki:

— İnci dişlerinize hayranım. Ne taze ağzınız var.

Diyor, tekrar alkış başlıyordu. Piyazın tesirile ağzına bir damla içki koymayanlar içki içtiler. Tatlı yemiyen şeker hastaları tatlı yediler, rejim yaparak zayıflamak isteyenler börekten pilâva kadar ne buldularsa yediler. Herkes zevk, neşe içinde kaldı.

(Arkası var)

Erkek Kadın OLURSA

Operet 3 perde

Yazan: ORHAN SEYFİ

Oynayanlar:
Şehir Tiyatrosu sanatkarlarından
Hazım, Behzad, Vasfi, Bedia

Pek yakında
Akbaba sayfalarında
seyredeceksiniz.

**ZAHİR,
GÜVENLİ**

**Sandalda
taarruz**
Bir kadına tecavüz
edenler ağır cezaya
verildiler

Gece yarısından sonra
Kadıköyüne
Yüzde elli fazla ücretle
Vapur işletilecek

— Karıcığım, mehtap
da yok, her gece bu ne
gezmesi?..

— Sen on lira daha ver
hele.. Gece seferleri yüz-
de elli pahaya çıkmış!..

HUSUSÎ KAMARA

Yazan : ERCÜMEND EKREM

İki aydanberidir Ali Meftun, tütün tüccarından Bay İskenderin haremî Bayan Feşmekânın peşinde dolaşıyordu. Bu kadar azimkârane bir takipten sonra, kadıncağızın Meftunun kucağına düşmesi lâzım gelirken, aralarında şöyle bir mükâleme geçiyordu:

— Beni seviyor musunuz?
— Evet.
— Benim olacak mısınız?
— Evet.
— Sizi evimde bekleyim mi?

— Bekâr bir erkeğin evine nasıl giderim?

— O halde ben size gele-yim..

— Nasıl olur?. Aile ocağında böyle bir şey!.

— Adaya... otele gide-lim.

— Dünyada gitmem! Beni ne zannediyorsunuz?

— Peki ama... Ne yapayım?

Günler böyle tereddüt ve kararsızlık içinde geçip dururken, biçare Ali Meftunun gönlünde birdenbire bir şulei ümit parladı. Bir akşam dans ederlerken Feşmekânın olgun kirazı andıran dudaklarından şu cümleler çıktı:

— Kocam, şirket hesabı-

— Ben hiç yalan sevmem.. Hayatımda bir defa yalan söyledim..

— Biliyorum: Geçen gün yaşıncı sordukları zaman!..

na tütün almak için, üç gündür Trakyada. Bu hafta zarfında kendisiyle birlikte İzmir'e gidecektik. Bugün bana bir telgraf çekmiş, işlerinin daha on beş gün uzayacağını, benim İzmir'e

yalnız gitmemi ve doğruca oraya geleceğini bildiriyor.

— Demek ki?

— Bu yolculuğu sizinle beraber yaparız, olmaz mı? Vapur buradan öğleyin hareket ediyor. Yolda bir ge-

ce geçiyor. İkimiz bir kamarada bulunacağımızdan...

Bayan Feşmekân, yarıda kestiği bu cümleyi vaad dolu, manalı bir tebessümle tamamladı.

Ali Meftun sordu:

— Ne günü hareket ediyorsunuz?

— İnşallah, pazartesiye..

— Yarından tezi yok, acenteye gidip hususî bir kamara kiralayım!

Pazartesi günü, Edime treni öğleden biraz evvel Sirkeci istasyonuna vasil oldu. İçinden elinde çantası ile Bay İskender indi. Mevkînin kapısına doğru ilerlerken söyleniyordu:

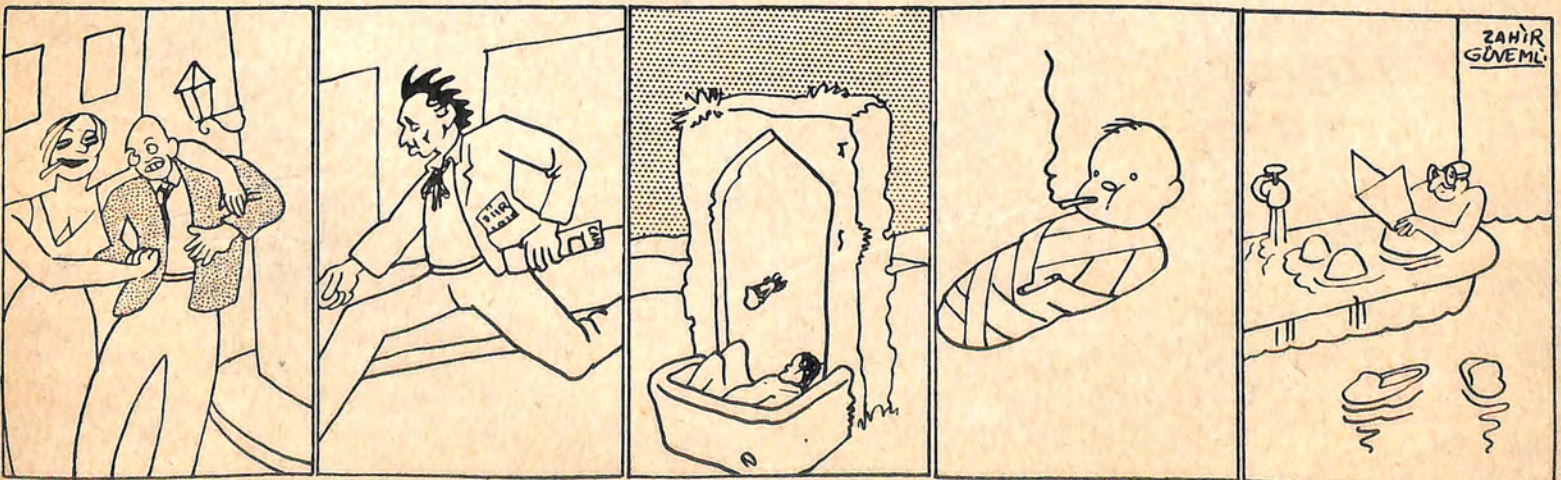
— Trakyadaki işim umduğumdan evvel neticelendi. Karım İzmir'e bugün geliyor. Bindiği vapur, yarın saate kadar kalkacak. Bari ben de yetişeyim de beraber gidelim.. Şoför! Galata rıhtımına çabuk!

On dakika sonra Bay İskender, Denizyollarının gişeleri önünde idi.

— İzmir'e, birinci mevki bir bilet veriniz!

— Birinciler hep satıldı

Lûgatnamei Zahir Çelebi:

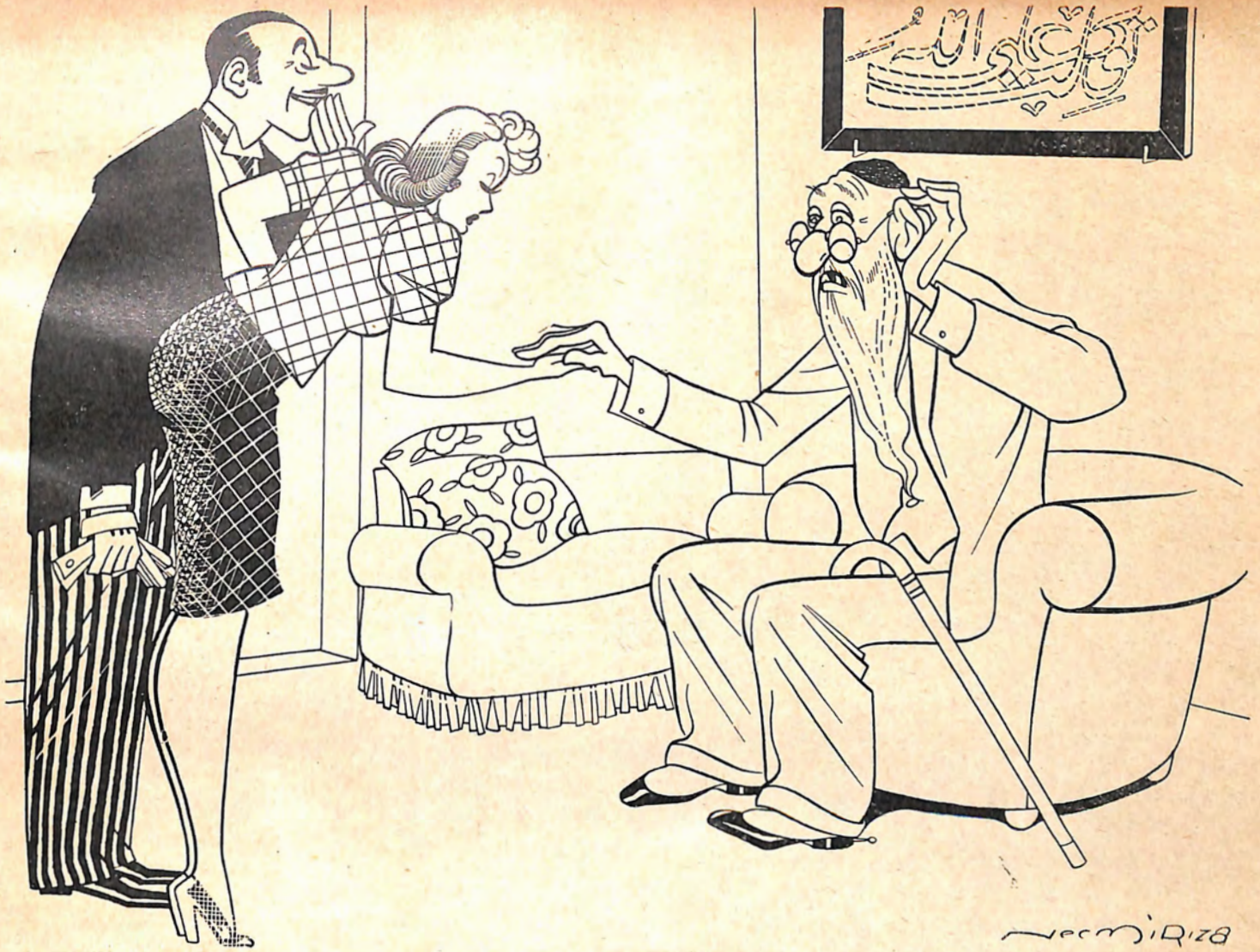
Cilve

Cim karnında
bir nokta

Çeşme

Dâhî san'at

Dalgınlık

Sağır — Ne?.. Anlamadım?..

Gençler — Nişanlandık amca.. Verin elinizi öpelim!

Sağır — Berhudar olun çocuklar.. Allah emsali kesiresile müşerref etsin!

bayım. Yalnız güverte bileti var. Bu postamız her nedense çok kalabalık..

— Ne yapalım? Güverte giderim.

Vapur demir alırken yetiştii, bindi. Yolcu kalabalığı henüz yerli yerine yerleşemediği için, İskender, haremni arayıp bulmağı sonraya bırakarak, bavulunu yere koydu ve üstüne çöktü

Hususî kamaralarında Ali Meftun, Feşmekân ile karşı karşıya oturmuştu. Bir aralık, kollarını uzatıp, sarılmak istedi. Feşmekân reddetti:

— Olmaz! geceyi bekle!

Ali Meftun:

— Peki! dedi. Nazarları ile de kamaranın daracık yatağını, yastıklarını okşuyor, bu sade yuvada tata-

cağı yüksek saadeti düşünerek, gönlü tatlı bir sevinçle doluyordu. Bir aralık ayağa kalktı ve:

— Ben dışarıya, güverteye çıkıp bir sigara içeyim! dedi.

Arkasından kapıyı çekip de, iki adım atar atmaz, karşısında İskenderi görünce, ağzından bir nidayı hayret fırladı:

— Ay!. Siz burada mısınız?

— Evet. Edirne treninden biraz evvel çıktım.. Hemen kendimi vapura attım. Feşmekân burada mı?

— Beraberiz.

Ali Meftun, bu suitesadüften münbais infialini gizlemeğe çalışarak İskender'e kamarayı gösterdi. Bayan Feşmekân kocasını

calî bir memnuniyetle karşıladı.

— Talihime bak! dedi, Bay Meftun da ailesile İzmir'e gidiyormuş. Son dakikada onlar caymışlar. Bay Meftun, hususî kamarasını bana terk etti.

— Asıl talih bende!. Az kaldı, geceyi güvertede geçirecektim. Artık müsaade edersiniz de ben de şuracığa sıkışıyorum.

Bir taraftan da çantasını yatağın altına yerleştiriyordu.

Ali Meftun zoraki gülümsiyerek:

— Hay, hay! dedi.

Feşmekân da ilâve etti:

— Kamara geniş. Üç kişi ferah ferah sığarız.

Bay İskender, epi zaman-danberidir hasretini çektiği karısına arada bir yi-

yecek gibi bakıyordu. Arık dayanamadı, Ali Meftunu yanına çağırdı, kulağına eğildi, usulcacık dedi ki:

— Kuzum birader! Sen halden anlarsın.. Azıcık şöyle dolaş.. Güvertede bir sigara iç de bizi biraz yalnız bırak, e mi?!

Ercümend ekrem

ZÜRRİYET !

Bay S... Klüpte bir arkadaşından elli lira borç alıp rulet masasına sokulur. Bir çeyrek sonra arkadaşı so-rar:

— E... nasıl? Bizim elli-lük doğurdu mu?

Bay S... dostuna bir lira uzatarak:

— Doğurduktan sonra vefat etti... Sana bu zavallı yetimi bıraktı!!

Dürdanenin talibi!

Dürdane yirmi sekiz yaşına bastığı halde bir türlü koca bulamıyordu. Pek öyle çirkin de değildi ama, alın yazısı mıdır, nedir, on senedenberi eve gelen görücülerin hepsi, «Allah hayırlı bir kısmet versin!» duasile çekilip gidiyorlar, bir daha evin semtine uğramıyorlardı. Maamafih insanların ümit kapısı kapanır mı hiç? Dürdane de, annesi de, babası da, her kapı çalındıkça yerlerinden sıçırıyor, kulak dikeyiyor, «görücüdür» diye bekliyorlardı.

Fakat Cuma günü, öğleden evvel, helecan daha şiddetli oldu. Yine kapı çalınmıştı. Annesi, babası ve Dürdane cumbaya üşüştiler, baktılar, kız hafif bir çığlık kopardı:

— A... Anne... Ben bu adamı tanıdım... Geçenlerde peşime takıldıydı...

Eh, öyle ise hiç şüphe yok, delikanlı Dürdaneyi sokakta görmüş, beğenmiş, sevmiş, arkasından koşmuş, evi öğrenmiş, nihayet kapıyı çalmış, kızı istemeğe gelmişti.

Arap dadıya bağırıldılar:

— Dadı, koş, kapıyı aç, bir bay geldi, içeri misafir odasına al, koş...

Dürdane sevincinden deli divane oluyordu. Annesi kocasına döndü:

— Efendi, durma.. Git üstünü giy.. Bu kıyafetle misafir karşısına çıkılmaz.

O giyinmeğe gidince, Dürdane ile annesi de misafir odasının kapısına gelerek, anahtar deliğinden nöbetleşe gözetlemeğe başladılar: Yakışıklı bir adamdı. Otuz, otuz beş yaşlarında vardı. Bir boydan bir boya odayı arşınıyor, duvardaki resimlere bakıyor, başını sallıyor, ara sıra büyük bir gürlütle ile burnunu çekiyordu.

Dürdane annesinin kulağına fısıldadı:

— A... Bu herif sümüklü anne!

— Sus kız... Nesi var adamcağının? Biraz sümüklü de olsa ne çıkar mı? Sen onu terbiye edersin!

Dürdane cevap verecekti, babası merdivende gözüktü, geldi, karısı ile kızını paylayarak oda kapısından koştu, yavaşça kapıyı açıp içeri girdi. Misafir daima ayakta idi. Bay Ahmedin içeri girdiğini görünce koştu, yerden hürmetle bir selâm verdi, Bay Ahmet misafirin selâmını azametle alırken, bu defa hiç aldanmadığına emindi.

Karşılıklı oturdular...

Misafir yutkundu, utangaç bir tavırla tırnaklarına baktı. Biraz eskice potinlerini koltuğun altına gizlemek istedi, nihayet geniş bir soluktan sonra başladı:

— Bayım, sizi tasdi etmekten maksadım...

Bay Ahmet, bu son müşteriyi de elden kaçırmamak için büyük bir nezaket, iltifat göstermeğe karar vermişti, muhatabının sözünü kesti:

— Estağfurullah, estağfurullah. Tasdi niçin olsun, burasını zatîâlinizin eviniz addediniz, her zaman gelebilirsiniz, başımızın üstünde yeriniz var...

Ve misafir, hiç ummadığı bu iltifat sağanağı karşısında şaşırıp, sustu, neden sonra kendini topluyarak lâkırdısına devam etti:

K Ü Ç Ü K B A Y A N

*Bak şu kızın kıyafeti
Bir güzellik ziyafeti!*

*Her nazarı sürüklüyor
Peşi sıra zarafeti!*

*Gösteriyor giyinmekte
Bir sihirbaz kerameti!*

*Ressamları hayran eder
Boyanmakta mahareti!*

*Konuşması bambaşkadır,
Başkadır her hareketi!*

*Gerçi tenis bilmez ama
Koltuğunda var raketi!*

*Parmağında sırma bağlı
Küçük bir bonbon paketi!*

*İsmi bile orijinal:
(Meli) yapmış Melâhat'i!*

Çimdik

— Ne kadar olsa... İnsan bir şey talep ve müzakeresi zımnında bir ziyarete bulunduğu takdirde... Âdetâ... Derin bir mahcubiyet...

— Estağfurullah, estağfurullah. Simayı âlinizdeki nezaket ve asaleti ayan beyan gördüğüm cihetle her talebinizi memnuniyetle is'afa hazırım!

— Acaba arzede biliyor muyum... Maksadı âcizi...

— Anlıyorum oğlum, anlıyorum... Peki. Safayı hatırla birlikte yaşayınız, Allah hastalık, dert yüzü göstermezse...

— Teşekkür ederim... Yok, hastalıktan yana korkmam, bendeniz gayet iyi bakarım!

— O da sizin menfaatiniz iktizasından oğlum...

Misafir biraz durdu, büyük dilini ağzının tavanında bir kaç kere vurup şaklatarak düşündü, burnunu çekti, tereddüt içinde sordu:

— Kendisini görebilir miyim?

Bay Ahmet durakladı: Şimdiye kadar hiç bir erkek tarafından böyle bir talep karşısında kalmamıştı. Yeni usul üzere kızını yabancılara göstermek âdeti değildi, maamafih reddetmek de istemedi, ikisi ortası şöyle bir cevap verdi:

— Hele biz aramızda esası kararlaştıralım, görürsünüz de, o kolay...

Misafir, yine biraz düşünerek sordu:

— Hastalıklı değildir ya?

— Hastalıklı mı? Ne münasebet?

— Günde kaç kilo süt verir?

— Ne sütü?

— İneğiniz günde kaç kilo süt verir?

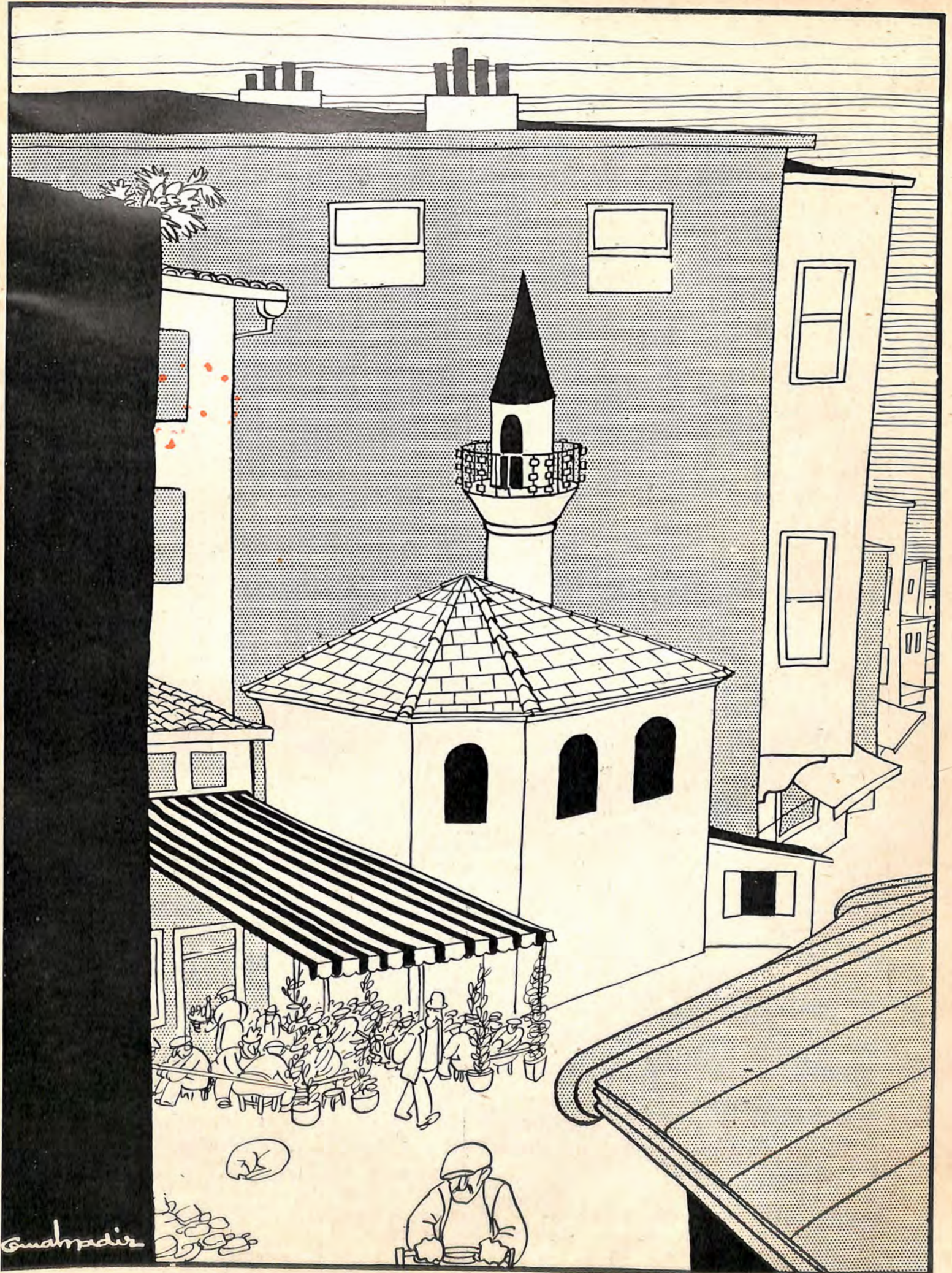
— Ne ineği?

— Affedersiniz... Ben... Satılık bir ineğiniz olduğunu... Gazetede okudum... Buraya... Onun için geldim!

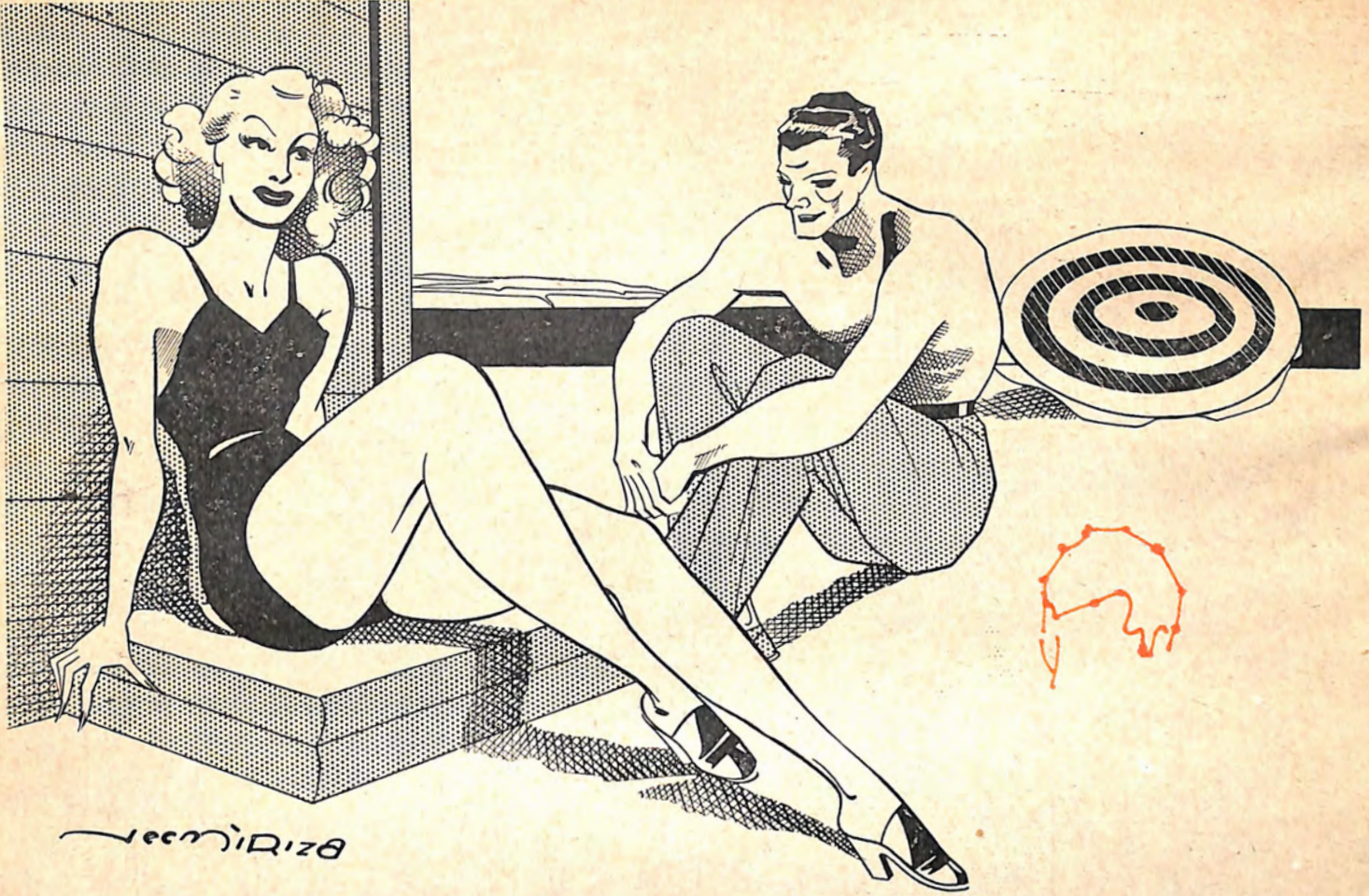
Bay Ahmet şiddetle ayağa kalktı, misafiri kolundan yakaladı, kapıya doğru sürükledi, boğazında kalan bir lokmayı midesine indirmek istiyor gibi adamcağzının arkasına hafif iki yumruk salarak bağırarak:

— Satılık inek bitişik komşuda... Oraya git, oraya! (Kendi kendine) Asıl inek benim ki seninle iki saat çene çaldım!

Şeytan

Valide hanı yıkıldıktan sonra: Meydana çıkan yeni cami !..

- Bugün denize girmediniz mi?..
 — Hayır, bugün hava lodos, yüzmek sırası bizim değil!
 — Kimin?..
 — Ada açıklarında denize dökülen çöplerin!..

TOKAT

Mişonaçi geçen gün Avramaçinin kendisine bir tokat vurduğundan bahsediyordu. Leonaçi sordu:

— Tabii sen de karşiliyini verdin!

Mişon, hiç tereddüt etmeden:

— Neme lâzım be canım, dedi, ben ona o bana, bu oyunun sonu mu yelir? Allahinden bulsun!

ATMA !

Balık avından dönen bay, tuttuğu balıkları göstererek:

— Bak şu balıklara... Ne kadar iri değil mi?

Kocasının yalan söylediğini bilen bayan:

— Haydi, haydi... Nafile bana ağız yapma... Seni balıkçıdan balık alırken görmüşler!

Bay kısa bir şaşkınlıktan sonra toplanarak:

— Ha... şey... O kadar çok balık tuttum ki, bir kısmını balıkçıya satmağa mecbur oldum!!

Valimiz: Üstündağ!..

ZARAR VE ZİYAN

Davacı — Bay reis, bu adam benim süt güğümlemin içine kova ile su boşaltmış, sütlerimi berbat etmiş...

Muhakeme neticesinde maznunun kabahati sabit olur.

Hâkim — (Davacıya) Davayı kazandın. Maznun sana zarar ve ziyan verecek... Zararın kaç para?

Davacı — Zararım mı?. Hiç!...

Hâkim — Canım nasıl hiç!. Ya o berbat olan sütler?.

Davacı — Şey... Onları ben çoktan sattım!!...

KAZA !

— Hiç başınıza tren kazası geldi mi?

— Bir kere..

— Nasıl oldu?

— Tünelden geçiyorduk; bir genç kıızı öpeceğim diye karanlıkta yanılıp babasımı öptüm!

Enahradir

- Mühendislerin üçte ikisi hapishanenin yıkılmasına, üçte biri yıkılmamasına karar vermiş.. Şimdi ne yapmalı?..
— Üçte ikisini yıkıp üçte birini bırakmalı!

bu canlı canlı duran taze eti - aç bir yamyam hırsile ısırarak için - dişleri yoktu..

İşte Bay Naci bu kâfir dişsizlik yüzünden genç sevgilisini bir türlü ısırıyor, bir türlü arzusunu yerine getiremiyor.

Bay Nacide Belkıs'ı ısırarak arzusu artık bir ihtiyaç haline girmiş, fikri sabit olmuştu. İlle ne yapacak, yapacak sevgilisini hiç değilse bir kere ısıracaktı... Bazı geceler rüyasında sıra sıra beyaz dişler görüyordu. Bu beyaz dişler, sanki canlı imiş gibi titir titiyen pembe etlerin üzerinde kıskacılanıyordu. Açılıp kapanan sıra sıra dişler pembe beyaz etleri mütemadiyen ısırmıyordu.

Böyle rüyalar gördüğü geceler Bay Naci kan ter içinde uyanıyor, bir daha gün ağarmıncaya kadar gözlerine uyku girmiyordu... Nihayet kat'i kararını verdi, bir dişçiye gitti. En iyi cinsten iki sıra altın diş yaptırdı.. Tedavi epi sürdü. Uzun uzun gidip gelmelerden sonra nihayet yirmi dört tane altın diş yerine takıldı... Bay Naci aynanın karşısında gülümsediği zaman kendisini bir mücevherci dükkânının camekânı karşısında zannediyordu. Epi zahmet çekmişti ama işte nihayet sevgilisini ısırabilecek bir hale gelmişti... Doğru Belkıs'ın evine koştu ve kapıdan girer girmez sevgilisinin çıplak kolunu yakalayıp ısırıldı.. Fakat eyvah!... İyi takılmamış mıydı, neydi? Yirmi dört diş birden yerinden çıktı, Belkıs'ın koluna yapışıp kaldı... Genç kadın bir an hayretle koluna baktı, sonra koluna takılan bu iki sıra diş aldı:

— Teşekkür ederim sevgilim.. Bana hediye değil mi?..

O gün bu gündür Bay Nacinin canı ekmeği bile ısırarak istemiyor..

Şeytan

İNANDIRMAK

Hasis — Birader ben pahalı elbise almaktan hiç anlamam! Meselâ şu üstümdeki elbiseyi on beş liraya aldım. Sana: «Elli liraya aldım» diye söylesem muhakkak inanırdın!

Arkadaşı — Evet, telefonda söyledin belki!...

— Sen yaz tatili yapmıyor musun?..

— Yapmaz olur muyum hiç: Karımı annesinin yanına gönderdim!..

ALTIN DİŞLER

Bay Naci elli beş yaşına, ak saçlarına, buruşuk yüzüne rağmen âşık... Hem de kime biliyor musunuz? On dokuz yaşında genç bir kadına... Belkıs'a...

Vakıa Bay Naci âşık, Belkıs da âşık... Fakat Bay Naciye mi?. Yooo... Paraya, paraya... Genç kadın dünyalığa çok düşküncü, eh Bay Naci de epice zengin bir ihtiyardı.. Çabuk anlaşılar...

Belkıs, ihtiyar âşığını sızdırmak için her fırsattan istifade ediyordu... Ama her fırsattan... Meselâ Bay Naci, Belkıs'ın yanında altın tabakasını çıkarırsa hemen Belkıs:

— Ah sevgilim.. Ne nazıksın.. Bana hediye değil mi?..

Der ve tabakayı alıp çantasına attı.. Ama tabaka erkek tabakası imiş, kadınlar kullanamazmış, olsun. Altın ya... Belkıs için bu kâfi...

* * *

Bay Naci ihtiras içinde kavruluyordu... Sevgilisinin dipdiri bir vücudu vardı. Bazan genç kadının göğsü, kalçaları, her tarafı, her tarafı, sanki vücudunun her noktası ayrı ayrı canlı imiş gibi titiyor, Bay Nacinin içine ürpermeler veriyordu. İhtiyar âşık bu körpe vücudu büyük bir ihtirasla ısırarak istiyordu.. Fakat ah ne çare ki

— Ne güzel dönüyorsunuz?..
— Elbet.. Hukuk Fakültesindeyim!..

İ F L Â S !

Bayan Leylâ, henüz yirmi beş yaşında. Lâkırdı söylerken burun delikleri kabaran; sesi, şimdi bir siniz buhranından bayılacakmış gibi titriyen; oturduğu yerde, sanki gizli bir el mütemadiyen gıdıklıyormuş gibi fıkırdıyan; uzun boylu, balık etinde, baygın elâ gözlü bir kadındır.

Bay İzzet, kırk beş yaşında, oturduğu yerde uyumak istiyen; gözlerinin etrafı, yaramazlıklarla dolu gençlik senelerinin çizgilerile kararmış; omuzları düşük; kır ve seyrek saçların çerçevesi içinde yüzü biraz daha soluk ve biraz daha yaşlı görünen; sesi, horultu gibi çıkan bir baydır.

Leylâ ile İzzet karı koca. Sekiz sene evvel evlenmişler. Tabii ikisi de mesut değil.

Leylâ, tanrının günü kocasile kavgaya edecek bir sebep buluyor ve her kavganın sonunda da onu:

— Miskin... Bunak... Sünepe... Pinpon!

Diye tahkir ediyordu.

* * *

Bay İzzet, bütün bu kavgaların nenden geldiğini, nereden çıktığını biliyor ve doktor doktor dolaşıp ilaç, hekim hekim gezip şifa arıyordu.

Nihayet, fennin yeni bir hârikası

olan (Hayat) hapları, bu vaktinden evvel solmuş, vaktinden evvel çökmüş vücuda yeniden can verdi. Onun damarlarında gençlik kanını erimiş bir lâv gibi dolaştırdı.

Artık, mes'uttular. Leylâ eski sinir buhranlarından kurtulmuş, sesi o hırçın ahengini kaybetmişti.

Birbirlerine, genç nişanlılar gibi tek hecelerle:

— Zi, Zi...

— Li' Li...

Diye sesleniyorlar, bahçede koşmaca oynuyorlardı.

Her gün, kavga, gürültü dinlemekten bıkan komşular, bu değişikliğe hayret ediyorlar, perde arasından, bahçede koşuşan bu esrarengiz çifti gözetliyorlardı!.

* * *

Aradan üç ay ya geçmiş, ya geçmemişti. Soluk güneşli bir sonbahar sabahında, komşular, Leylâyı bahçede bir çocuk arabası dolaştırırken gördüler.

Genç kadının yüzü sararmış, donuk gözlerine acı bir düşünce birikmişti.

Leylânın ne zaman gebe kaldığını, ne zaman doğurduğunu görmemiş, duymamış olan komşular telâşla pencerelere koşuştular, mütecessis gözlerini pancur deliklerine yapıştırdılar.

Fakat, gördükleri manzara onları acı bir hayret içinde titretti:

Leylâ, bu çocuk arabasında, kocasının, ağzı çarpılmış, kolu sarkmış, dizleri tutmaz olmuş meflûc vücudunu bir külçe et halinde dolaştırıyordu!

Çimdik

"ZONGULDAK," TA

Akbaba ve Her Ayın, diğer bütün mecmua ve gazetelerin, Hava Kurumu Piyangosu ve inhisarlar maddesi satış yeri

Hükûmet Meydanı, Cumhuriyet caddesinde Nazif Aytan Pazarı

VAH VAH

Küçük Naci, kü-
mesteki tavukları
bire bir yakala-
yıp bahçede gömü-
lü büyük küpe dol-
durmuştu.

Biraz sonra yara-
mazın yaptığı mu-
zipliği gören anne-
si koşup tavukları
kurtardı. Fakat en
altta kalan tavuk
havasızlıktan bo-
ğulmuştu. Annesi
danıldı:

— Gördün mü
yaptığımı? Altta ka-
lan zavallı tavuk
boğuldu..

Küçük Naci de
bundan çok mütees-
sir olmuştu:

— Vah, vah an-
neciğim, dedi, bil-
seydim onu en üs-
te koyardım!

MUHAKKAK!

Bay Ahmedin a-
teş gibi yaramaz
bir oğlu vardı. Bir
gün komşuların bi-
ri Bay Ahmedî kah-
vede yakaladı:

— Azizim, dedi,
demin sizin evin ö-
nünden geçiyor-
dum. Bir çocuk ba-
na taş attı. Galiba
sizin oğlandı...

Bay Ahmet sor-
du:

— Taş başına gel-
di mi?

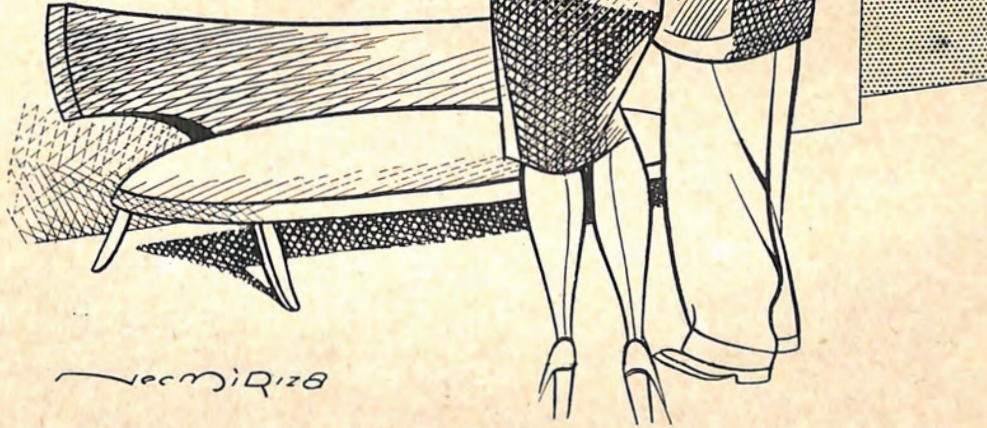
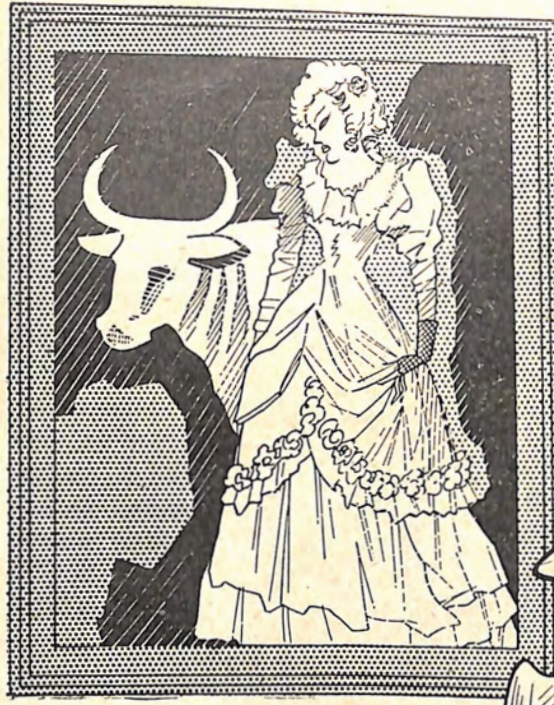
— Hayır.

— Öyle ise emin
olabilirsin: Taşı bi-
zim oğlan atma-
mıştır.

AL CEVABI!

Muallim — Ba-
ban sınıfın sonun-
cusu olduğunu işit-
tiği zaman ne de-
di?

— Sizin için; hoca
hoca değil ki... de-
di!..

Resim sergisinde :

Erkek — Eski kadınlarda bir başkalık varmış doğrusu..

Kadın — Ama bak, erkekler gene aynı imiş!..

SAKALLI!

Üstad İbnülemin Mahmut Kemal,
geçenlerde kendisine bir misafirlikte
takdim edilen bir zatın yüzüne dikkat-
le bakarak dedi ki:

— Canım efendim! simanız bende-
nize yabancı gelmiyor. Zatı ulyanız
evvelce sakallı değil mi idiniz?

Filhakika eskiden koca bir sakal
taşıdığı halde zamana uymak için
şimdi terütaze bir çehre arzeden adam-
cağız, her nedense bu sakallı zama-
nının hatırlandığını istemiyerek inkâ-
ra kalkışır.

— Hayır, efendim! der. Yanılıyor-
sunuz, sakallı değildim..

— Aman efendim, nasıl olur?. Pek
iyi hatırlıyorum!. Hattâ bir gece ben-
dehanede...

Sabık sakallı bakar ki İbnülemin id-
diasını teyid edecek vakalar zikretme-
ğe kalkışıyor, bahsi kısa kesmek için:

— Bakınız, yeni bir beste geçtim..
Ne kadar lâtif!..

Mukaddemesile cidden nefis bir
şey okur.

Mahmut Kemal sermest ve hayran
bunu dinler ve bittikten sonra, o zate
hitap ederek:

— Allah için güzel! der, bizi dilşad
buyurdunuz.. Fakat efendim, parma-
ğımı keserim ki, siz sakallı idiniz!.

PİŞMİŞ AŞ!

İki ortak tüccar iş
anyan güzel dakti-
lodan bahsediyor-
lar:

— Aman azizim,
kaçınılır şey değil..
Ben derhal kabul
ettim..

— İyi, iyi ama..
Acaba makine ile
yazı yazmasını bili-
yo: mu?

— Vallahi bil-
mem.. Müşkülât çı-
kıyor gibi olma-
sın diye o ciheti
sormadım!

BAHİS

Bay — (Uşağına)
Bana bak artık çok
oluyorsun.. Bahse
girerim ki sigarala-
rımı aşırı içiyor-
sun..

Uşak — Aman
bayım.. Sizinle bah-
se girmek benim
haddim mi?

HEP O!

— Bayan S... e
dikkat ettin mi ken-
dini beş seneden-
beri tanırım... Hep
aynı kadın!

— Hiç değişmi-
yor değil mi?

— Daima ihtiyar-
lığını muhafaza edi-
yor!

HATIRALAR..

Sevgililer arasın-
da:

Erkek — Beni sev-
diğini ilk defa ne
zaman anladın?

Genç kız — Sen-
den "Bırak şu ser-
semi!.. diye bahset-
tiklerini işitip de
ilk defa olarak kız-
dığım zaman!

BEN BİLİYORUM

Doktor — (Altı yaşındaki küçük hastayı muayene ettikten sonra annesine) Bir şey değil... Abur cubur yemiş... Bir müşhil veriniz geçer... (Reçetesini yazar). Ben akşama gene uğrarım.

Akşam:

Çocuğun annesi — (Doktora) Hep bıraktığınız gibi.. Hiç farketmedi...

Doktor — (Muayene eder) İlâcı verdiniz mi?

Çocuğun annesi — Aman verdim... Doktor!. Ama verinceye kadar anamdan emdiğim süt burnumdan geldi. Ne bağrıslar, ne çağrıslar... O ilâcı içti ama ben de bittim...

Doktor — (Düşünür) Acayip şey!.. Müshil neden tesir etmedi?... Halbuki epeyce kuvvetli yazmıştım.

(Bu sırada çocuk vızıldanmağa başlar).

Annesi — Ne var? Ne oluyorsun?

Çocuk — Ben biliyorum.. Ben biliyorum!.

Annesi — Ne biliyorsun?

Çocuk — İlâç neden tesir etmedi, ben biliyorum..

Anneyle doktor — Neden?

Çocuk — Annem acelesinden şişenin mantarını da ilâçla beraber yutturdu da.. ondan tesir etmedi!.

PRATİK

İki muallim arasında:

— Talebemden biri güç bir dersi anlamazsa kulağını çekiyorum, derhal anlıyor.

— Neden?

— Kulağı genişleyince ders kulağına daha kolay giriyor da ondan!

BOL KESEDEN

Naci, sevgilisine sitem etti:

— Ah hain ah.. Dün akşama kadar seni bekledim.. Verdiğin sözü tutmadın!

Kız, fıkırdadı:

— Danılma cicim.. Başka bir söz veririm!

Haseki Hastanesinden bir grup :

Arkadakiler:Sağdan itibaren, Asistan Doktor Hilmi Ülgen, Tarık Maktav, M. Ali Törün, İsmail, Boğos Kiremitçi.

Öndekiler: M. Ali Yıldızay, Avni Turgal, Osman.

YANLIŞ KAPI

Himayeietfal cemiyeti kâtibinin odasına çamyarması gibi bir delikanlı girdi. Yaşı yirmiden fazlaydı:

— Çatup efentu, dedi, ha pen garip pir çocuğum, çimsem yok, kaldım tek paşuma, yazıktur pana, ha ne olursa sizten olur, peni himaya etiniz...

Kâtip, hayret ve hiddetle bu koskoca delikanlının yüzüne bakarak sordu:

— Sen nereden geldin?

— Ha, pen mi?

— Hayır, ben...

— Seni ne pileyim kardeş, nerden celdün?..

— Canım sen, sen nereden geldin?..

— Karatenuzten celdum!.

— Adın ne?

— Ha, penim mi?

— Evet, senin..

— Yunus!.

Kâtip gülümsedi:

— Yunus, sen galibce himaye hayvanat cemiyetine gidecektin de yanlışlıkla buraya geldin!..

FAYDASI NE ?

Masaj mütehassısı doktor, oğmasını bitirdikten sonra mutlaka müşterisinin kaba etine müthiş bir şaplak indirirmiş. Bunun farkına varan adamcağız:

— Kuzum doktor, demiş, her masajdan sonra arkama bir sille indiriyorsunuz. Bunun faydası var mı?

— Faydası olmıyan şeyi ne diye yapayım, azizim?.. Tokat şaklayınca dışarda hizmetçi işitip içeriye başka müşteri yollar!

ZENGİN AKLI

Ağniyadan Bay M... kızına talip olan delikanlıya:

— Oğlum, der, kızımı istiyorsun ama, paran var mı?

— Eh efendim... Üç beş yüz liram var...

— Yok yanlış anladın, delikanlı... Üstünde kaç paran var diye sormuyorum. Servetini soruyorum!...

HERŞEY

52 sayfa 10 Kuruş
En güzel yazı, en güzel resim

HERŞEY mecmuasında

İstedığınız her şeyi ve aradığınız her imzayı bulacaksınız: Tarih, edebiyat, fen, musiki, spor, sinema, moda, kadın...

Holivutta ilk Türk Kadını

Hikmet Feridun Es'in refikası Semiha Hikmet Feridun Es, Holivut'ta neler gördüğünü, yıldızlarla neler konuştuğunu, yeni dünyanın esrarını anlatacaktır.

Peyami Safa, İsmail Hâmi, Ercümen Ekrem, Salih Murad, Orhan Seyfi, Faruk Nafiz, Yusuf Ziya, Hikmet Feridun, Kandemir, Sermed Muhtar daimî muharrirleri arasındadır. San'atkar Münif Fehim daimî ressamıdır.

Tefrika No. 8

Bir rüyanın romanı

Cinin gamsız gülüşü, genç kadının hoşuna gidiyordu. Cin'in gamsızlığı, teklifsizliği, hattâ kabalığı, dinçliğinin, sağlamlığının bir müsamahası idi. Bir şeye aldırış etmiyor, her şeyi hoş görüyordu.

Remide, Cin'le ahabap oluşuna memnundu. Genç kadın, soruyordu:

— Yüzmeyi kolay öğrenebilir miyim?

Cin, kayıtsızca başını sallıyordu:

— İlk korkuyu atlattıktan sonra alışsınız.

Genç kadın, gülüyordu:

— Otomobil kazası gibi mi?

— Hemen hemen.

— Ne tuhafınız?

Cin, bu hoş gitmeden de pek fazla sevinmişe benzemiyordu:

— Buranın mehtapları da güzel olur. Siz aylıkla bir sandal kiralayın. Ben, kürek çekerim.

Remidenin tasavvurları arasında bu da vardı:

— Fena fikir değil.

Cin, kumlar üstünde yanan vücudunu sağa sola kımıldatıyordu:

— Çürük bir tekne olmaz. Ben, buradaki kayıkların, sandalların hepsini tanırım, ıncığını cıncığını bilirim. Raspa güzeli teknelere kulak asmayın. Siz, denize alışkın değilsiniz; oynak tekne de olmaz. Ben seçerim; isterseniz, pazarlığını

da ben yaparım. Ben yerli olduğum için, beni kazık-
lıyamazlar.

Remide kısaca:

— Pazarlığın ehemmiyeti yok, dedi. Siz, tekneyi seçin.

— Peki. Yarın hallederim.

Genç kadın, gülüyordu:

— Kayığı peylemezden evvel, yüzmek öğrensem, daha iyi olmaz mı?

Cin, yine kayıtsızdı:

— Siz bilirsiniz.

Remide, onun bu kayıtsızlığını, bir gücenme sandı:

— Maamafih, siz, kayık işini halledin.

Cin, «pazarlığın ehemmiyeti olmadığı için», en yeni, en sağlam ve en yollu tekneyi seçmişti. Yalnız, Remide, biraz eskice olan minderleri yenilettirdi.

Kayığa, yine eskisi gibi kayıkçı bakacak; istenildiği zaman, kayıkhaneden çıkarıp Remidenin istediği yerde emre hazır bulunduracaktı.

Genç kadın, bir kayık kiralamak fikrinde olduğunu kocasına söylerken, bazı itirazlar karşısında kalacağını ummuştu.

Veysi Kazanç:

— Kayıkçının nasıl bir adam olduğunu bilmiyoruz. Tek başına gezemezsin, burada, eski tanıdıkların, candan bir arkadaşın da yok. Bu, düşünülecek bir mesele!

Der, karısının arzusu önüne sed çekerek.

Remide, kocasına:

— Sen, hiç korkma, benim, yeni bir arkadaşım ar!

Diyebilecek miydi?

Genç kadın, kocasına, otomobil hâdisesinden, Cinden bahsetmişti; fakat bunu, öyle sathî, ehemmiyetsiz bir şekilde söylemişti ki, Veysi Kazanç, bu yeni dostluğa hiç bir kıymet vermiyecekti.

Veysi Kazanç, kayık kiralamak fikrini pek muvafık bulmuştu:

— Gez, eğlen, karıcığım. Buraya canımız sıkılsın, diye gelmedik ki...

Remide sıkılırsa, Veysi Kazanç'ın eli kolu bağlanır, tasarladığı kaçamakları yapamazdı.

Kayık hazır olunca Remideyi bir düşünce aldı. Cin ile çabuk ahabap olmuştu. Fakat bu, bir «plâz ahabaplığı» idi.

Kızın güneşin altında, sıcağı kumlar üstünde mayolarla dolaşan, gezen, denizde birbirlerinin yüzlerine sular atarak şakalaşan, hattâ boğuşan çıplak insanlar, giyindikleri zaman birbirlerini tanımıyorlardı.

Remide, kocalı kadındı; kocası ne kadar müsamahaha ile davransa, yine genç kadının her rastladığı genç ile gezip tozmasına hak verdiremezdi. Plâzda yan yana kumlara uzanıp yat-

MAHMUD YESARİ

malarna, baş başa verip tatlı tatlı konuşmalarına, pek fazla dikkat eden olmuyordu. Çünkü, hemen herkes aynı vaziyette idi. Fakat Remide, Cin'le kayığa binip denize açılacak olursa, bu, derhal göze çarparaktı.

O semtte, Remideyi tanıyan yoktu. Onun gençliği, güzelliği, ve bilhassa zenginliği herkesin dilinde idi. Plâzdaki genç, yaşlı bütün kadınlar, ona, gizli bir hasetle bakıyorlardı. Erkekler de, -hepsi ayrı düşüncelerle, ayrı niyetlerle, - onu, göz ucile takip ediyorlardı.

Otomobil hâdisesi her tarafta duyulduğu için, genç kadının Cin'le ahabaplığı tabii görülüyordu. Ama bu ahabaplık, kayık gezintileri şekline giriverince, gizli ve müsamahalı fısıltılar, gün geçtikçe dallanıp budaklanan korkunç bir dedikodu mevzuu oluverecekti.

Eğer Remidenin tanıdıkların olsaydı, bu çıkacak dedikoduları önleyebilirdi.

Ona, kayığın iskelede beklediğini haber veren hizmetçiye Remide, dalgın bir sesle:

— Geliyorum, dedi.

Cemiyete, cemiyetin kadınlarına için için isyan ediyordu. Herkesin, bir mak-satla çıkaracağı dedikodulardan çekinerek kayıkla gezmek zevkinden mahrum mu kalacaktı?

(Arkası var)

— Ne talihli herifmiş: İtfaiyeci olduğu için cehennemden kovuyorlar!..

[İtalyan karikatürü]

— Gurubu seyretmeğe gidiyorum, gelir misiniz muhterem bayan?..

— Hayır.. Ben daha bu sabah seyrettim!..

[İtalyan karikatürü]

Falci — Geçmişe, geleceğe dair, ne sordunuzsa hepsini bildim.. Şimdi bana beş lira vereceksiniz...

Müşteri — Yazık ki, cebimde beş lira değil, beş para bile olmadığını bilemediniz!

[Fransız karikatürü]

— Olmadı... Ayağımı sıkıyor..

— Daha iyi ya, çıkardığınız zaman rahat etmenin zevkini tadarsınız!..

[Fransız karikatürü]

— Merak etmeyiniz.. Şimdi geçer.. Yarım saat daha sabrediniz.. Bir çocuk bekliyoruz!..

— Bir çocuk mu?.. Aman doktor, ne söylüyorsunuz?..

— Evet.. Eczaneye ilaç aldırmağa gönderdim!..

[Leh karikatürü]

— Şu tabiate bak, her şey mütebessim: Çiçekler gülüyor, yapraklar gülüyor, kuşlar gülüyor... Yazık ki, boyalarımla fırçam yanımda değildir...

— Onlar da belki bunun için gülüyorlardır!..

[İtalyan karikatürü]

— Sizinle aramızda bir münasebet yok sanırım?..

— Nasıl yok?.. Ya kocam?..

[Fransız karikatürü]

SÜMER BANK

Yerli Mallar Pazarı

SAĞLAM

UCUZ

GÜZEL

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi: <https://pankey.org>

İstanbul - Beyoğlu - İstiklal caddesi

S

SILKO

**Romatizma,
lûmbago, siyatik,
sinir ve soğuk
algınlığından ileri
gelen şiddetli
ağrıları teskin
ve izale eder.**

**Dişlerinizin
daima sağlam ve beyaz
kalmasını isterseniz**

PERTEV

**DIŞ MACUNU
kullanınız**

PERTEV

DIŞ MACUNU

**Dişleri inci gibi beyazlatır
ve diş etlerini kuvvetlendirir.**

**SAÇ
BAKIMI**

Güzelliğin

En birinci şartıdır.

**NEZLE, GRİP
BAŞ, DIŞ
ROMATİZMA
ve bütün ağrıları,
kadınların ay san-
cılarını derhal
geçiren
SEFALİNİ
her yerde ısrarla
arayınız**

SEFALİN

1 - 12 lik ambalajlar içerisinde. Taklitlerinden sakınınız

**Güzel ve beyaz dişlerle süslü
Bir tebessüm
aşkın başlangıcı olur**

Dişlerinizin parlaklığını muhafaza ederek te-
bessümünüzün tazeliğini vıkaye ediniz. Bunun
için de gayet antiseptik ve güzel kokulu
meşhur DENTOL diş suyu ve macunu kulla-
nınız. Pasteur'ün tettebbuatı esasına tevfikân
istihzar edilen DENTOL diş suyu ve macunu

diş etlerini kuvvetlendirir, ağızda güzel
bir koku bırakır ve dişlerin beyazlığını
muhafaza eder. DENTOL bütün eczanelerde
başlıca parfümörlerde satılır.

Dentol

**Her yerde DENTOL isteyiniz. Eczahanelerde
Parfümörlerde satılır.**

BASUR MEMELERİNİ

REKTA PATI ile

tedavi ediniz

İç ve dış basur memelerinde, basur memelerinin her türlü iltihap-
larında, cerahatlenmiş fistüllerde, kanayan basur memelerinin teda-
visinde daima muvaffakiyetle şifayı temin eder.

ŞARK İSPENCİYARİ LÂBORATUVARİ, İSTANBUL

CİLDİNİZİ

Genç hayvanların cilt hücrele-
rinden istihsal edilen

BİOCEL ile
BESLEYİNİZ

**VE HER SABAH DAHA GENÇ
GÖRÜNÜNÜZ**

Meşhur bir üniversitede dâhi bir doktor profesör tarafından keşif ve istihzar edilen asrın en büyük ve kıymetli güzellik unsurudur.

25 yaşınızdan itibaren cildiniz, kıymetli Biocel'ini kaybetmeğe başlar. Şayet, cilt başka bir unsurla beslenmezse, bu ziya seneden seneye artar ve nihayet yüzünüz buruşmuş ve ihtiyarlamış olur. Cildinizin Biocel'i yüzünüzü taze tutar ve genç gösterir. Genç hayvanlardan istihsal edilen Biocel, tıpkı cildinizin tabii Biocel'i gibidir. Mümasil cilt unsurları arasında en müessir ve en kıymetli bir cevherdir. Cilt hücrelerinizin derinliğine nüfuz ederek buruşukluk-

ların teşekkülüne başladığı yeri hemen beslemeğe başlar. Hattâ annelerin bile yüzünü gençleştirir. Ve genç kızlarla hiç görmedikleri sehar ve terü taze bir ten temin ederler. Bu Biocel cevheri, şimdi pembe rengindeki Tokalon kreminin terki binde tam cildinizi beslemek için matlup nisbet dairesinde mevcuttur.

Geceleri yatmadan evvel kullanınız. Sabahları yağsız beyaz rengindeki Tokalon kremi kullanınız. Bu kremde bilhassa - birkaç gün zarfında birbirinden daha beyaz üç renkte teninizi beyazlatacak olan - «Ok-sijen beyazı» vardır. Bu iki krem kullanıldığı takdirde memnuniyet-bahş semeresini garanti ederiz.

Çektiği ıstırapların
mes'ulü kendisidir

NEVROZİN

Kaşelerini tecrübe etmiş olsaydı ona cehennem hayatı yaşatan bu muannid baş ağrısından eser kalmıyacaktı.

NEVROZİN

Bütün ıstırapları dindirir, baş ve diş ağrılarıyla üşütmekten mütevellid ağrı, sızı ve sancılara karşı bilhassa müessirdir.

NEVROZİN

Mideyi bozmaz, kalbi ve böbrekleri yormaz

HER AYIN

FAİZİ ÖDENEN
KUPONLU VADELİ
MEVDUAT

*Yiyeceklerinizi daima taze
saklıyan sıhhatinizin kalkanı*

Westinghouse

Buz dolabıdır

Türkiye Umum Müessilliği:

HELIOS Müessesatı, Galata İstanbul (P. K. 1400)

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>